

Gebed in een ravijn

Carsen K. (11), Utah (VS)

Vorig jaar ging ik met mijn vader en mijn broer op trektocht. We trokken diep een ravijn in. Al gauw verkenden we een zijpad. We ontdekten grote grotten en prachtige uitzichten. We klommen steeds verder omhoog over losse rotsblokken en steile hellingen.

Na een tijdje waren we helemaal verdwaald. We wisten niet welke kant we uit moesten om weer onderin het ravijn te komen. We kwamen in dicht struikgewas vast te zitten en wisten niet meer waar de top of de bodem van het ravijn was. Ik raakte heel gefrustreerd. Ik wist niet waar we heen moesten en mijn vader wist het ook niet!

Het begon al donker en koud te worden, maar we waren nog lang niet uit dat ravijn. Ik wist dat onze hemelse Vader wist welke kant we op moesten.

Ik zei: 'Als we hier uit willen komen, dan moeten we bidden!' Dus knielden we met z'n drieën in gebed en vroegen onze hemelse Vader ons uit dat ravijn te leiden.

Toen we weer op weg gingen, kreeg ik de gedachte dat we bij een rechte, hoge boom naar links moesten gaan. Nadat we linksaf geslagen waren, zagen we onze auto. Ik wist dat onze hemelse Vader ons hielp om uit dat ravijn te komen. Onze hemelse Vader verhoorde ons gebed en we waren er veilig uit, net voordat de zon onderging.

Ik ben heel dankbaar voor de kracht van gebed en dat onze hemelse Vader naar ons luistert. ■